

F. t. l. om investeringsforeninger og specialforeninger

statsobligationer m.m. Bestemmelserne er baseret på direktiv 85/611/EØF.

Da der ikke foreligger hverken direktivbaserede eller reale grunde til, at overskridelse af placeringsgrænserne i relation til disse værdipapirer ikke skal kunne accepteres i disse situationer, som foreningen ingen indflydelse har på, foreslås det at lade dem omfatte af undtagelsesreglen i § 63.

Bestemmelsen er også udvidet som følge af, at forslaget benytter ordet »kursændringer« i stedet for »kursstigninger«. Derved omfatter bestemmelsen også overskridelser, som følger af, at kursværdien på nogle værdipapirer udgør en større andel end hidtil, fordi kursen på andre er faldet.

Til kapitel 10

*Specialforeningers anbringelse af midler og likviditet m.v.**Placeringsforeninger**Til § 64*

I § 64 foreslås regler om anbringelse af formuen for placeringsforeninger, der ligner reglerne for investeringsforeningerne. Der er tale om specialforeninger, der har til formål at anbringe midlerne i værdipapirer, svarende til investeringsforeningerne, men som afviger fra disse, f.eks. ved at de retter henvendelse til en begrænset kreds eller ved, at der ikke gælder de placeringsbegrænsninger, som gælder for investeringsforeningerne. *Stk. 1 og 2* vedrører anbringelse i obligationer og *stk. 4* anbringelse i aktier.

I *stk. 2* foreslås det, at placeringsforeninger må investere i de i nr. 1-4, nævnte værdipapirer uden de i § 60, *stk. 1 og 2*, nævnte begrænsninger på 5 og 10 pct.

Baggrunden for denne undtagelse er, udover ønsket om større fleksibilitet, at det ved investering i realkreditobligationer er vanskeligt at opnå den tilstrækkelige spredning på grund af det beskedne antal realkreditinstitutter.

Der er ikke foreslået en begrænsning for investering i de i nr. 1-3 nævnte værdipapirer, da disse er udstedt og garanteret af stater eller internationale institutioner af offentlig karakter. Værdipapirerne nævnt under pkt. 2 og 3 skal godkendes af Finanstilsynet svarende til, hvad der er fastsat i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 620 af 21. september 1989 om investeringsforeningers placering i realkreditobligationer og statsobligationer m.m.

I *stk. 3* er det foreslået, at en placeringsforening må anbringe højst 30 pct. af sin formue i værdipapirer udstedt af en enkelt udsteder omfattet af *stk. 2*, nr. 4. Dette vil give mulighed for, at en placeringsfor-

ening eller afdeling kan anbringe sine midler udelukkende i værdipapirer udstedt af realkreditinstitutter.

I *stk. 4* får placeringsforeninger mulighed for at investere i aktier, således at foreningen følger et anerkendt aktieindeks uden de i § 60, *stk. 1 og 2*, nævnte begrænsninger på 5 og 10 pct. Dette betyder, at begrænsningen følger aktieindekset, hvilket skal fremgå af vedtægterne.

Da investeringsstrategien er knyttet til aktieindekset, kan risikoen aldrig blive større end på de underliggende papirer. Derfor er det ikke nødvendigt at anvende de sædvanlige begrænsninger.

*Pengemarkedsforeninger**Til § 65*

I henhold til § 20, *stk. 1*, nr. 4, i den gældende lov om investeringsforeninger kan investeringsforeninger alene placere formuen i likvide midler i accessorisk omfang. Det vil sige i det omfang, den daglige drift, indløsning af investeringsforeningsandele m.v. stiller krav til, at investeringsforeninger ligger inde med en likvid beholdning.

Den øgede konkurrencesituation på markedet har medført et ønske om, at investeringsforeninger kan placere en større del af formuen i likviditet i form af pengemarkedsrelaterede værdipapirer.

Der er således behov for at kunne etablere egentlige pengemarkedsforeninger, da investeringsforeninger omfattet af lov om investeringsforeninger i medfør af EU-direktiv 85/611/EØF ikke har adgang til at placere hele formuen i pengemarkedsrelaterede værdipapirer.

I § 65 foreslås derfor i overensstemmelse med artikel 19 i forslag til ændringsdirektivet, at en pengemarkedsforening skal placere sine midler i pengemarkedsrelaterede værdipapirer. Direktivforslaget nævner »pengemarkedsinstrumenter«.

Ved pengemarkedsinstrumenter forstås ifølge direktivforslaget de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, og som anses for at være likvide og at kunne værdiansættes på et hvilket som helst tidspunkt (minimum 2 gange månedligt).

Der vil først og fremmest være tale om børsnoterede, pengemarkedsrelaterede værdipapirer.

I *stk. 1* defineres, hvad der i forslaget forstås ved pengemarkedsrelaterede værdipapirer.

I *stk. 2* foreslås det, at de pengemarkedsrelaterede værdipapirer, herunder virksomhedscertifikater, skal være optaget til notering på et af de markeder, der er nævnt som nr. 1 og 2. Listen svarer til listen i